

[Ømann.]

vejen for en afgørende forenkling af kildeskatten, og muliggøre at der igen her i landet kunne føres noget, der lignede rentepolitik.

Over for disse formål synes jeg ikke, man skal opstille regnskabsmæssige teknikaliteter, og det er da heller ikke sådanne betænkeligheder, boligforligspartierne nærer. Man er simpelt hen bange for at løse disse påtrængende problemer, fordi man frygter de politiske virkninger. Derfor skal alt være, som det var.

Finansministeren (Poul Møller): Hr. Grünbaum stillede mig et spørgsmål vedrørende skattefritagelse på 1.000 kr. for folkepensionister, der havde overskud ved opgørelsen af regnskabet for deres parcelhus.

Jeg vil gerne sige hertil, at folketingsudvalget har stillet mig nogle tilsvarende spørgsmål i sidste folketingssamling, og den 2. marts og den 19. marts i år har jeg besvaret disse spørgsmål.

Jeg tror, man skal være noget forsigtig med på alt for mange områder at lave aldersbestemte skatteregler. I fjor forhøjede vi personfradragene specielt for de ældre, fordi man ved indførelsen af kildeskatten havde fået nogle uheldige sammenfald af skatteregler og sociale folkepensionsregler. Det førte altså til specielle skatteregler for de ældre medborgere. Men hvis der skal betales skat efter evne, er det normalt vanskeligt at se, hvorfor man som 67-årig med samme indtægt, som man havde, da man var 65 år, pludselig skal have nogle skattemæssige fordele eller ulemper, bare fordi man er fyldt 67 år.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at vi da ikke er helt fremmede for støtteordninger til de ældre på dette område. Det er nemlig således, at folkepensionister kan opnå henstand med betalingen af den kommunale grundskyld; henstanden kommer da til at hvile på ejendommen, idet den samles op som en prioritet til kommunen i ejendommen. Disse henstandsregler til fordel for ældre medborgere bruges meget lidt. Om det skyldes, at de ældre borgere i vid udstrækning ikke er bekendt med disse regler, eller om det skyldes — hvad måske er mere sandsynligt — at de af hensyn til arvingerne ikke ønsker at belaste ejendommen

med den prioritet, der ligger i at opnå grundskyldshenstand, ved jeg ikke. Men jeg synes på den anden side, at det forhold, at man kan få henstand med den kommunale grundskyld, i realiteten er en imødekommehed over for den grundtanke, der ligger bag hr. Grünbaums synspunkter. Det er der altså taget hensyn til, — jeg havde nær sagt: taget højde for i skattelovgivningen.

Jeg vil stille mig lidt tvivlende over for dette at bygge mere op på baggrund af aldersgrænser, eftersom vor skattelovgivning trods alt må være mere bestemt af indtægtsgrænser og formuegrænser, altså skatteevnegrænser, end af aldersgrænser.

Til hr. Ømann vil jeg gerne sige, at jeg er villig til — og det er vi for øvrigt allerede i gang med i skattedepartementet — at vurdere punkt 2 i forslaget, altså spørgsmålet om den mere principielle mulighed for at sondre imellem privat og erhvervsmæssig gæld. Vi har netop givet udvalget i skattedepartementet det kommissorium, at undersøge mulighederne for at ændre reglerne for privat stiftet gæld. Men det er klart, som jeg selv og også hr. Grünbaum sagde, at med formuleringen af punkt 2 i det foreliggende forslag kan lønmodtagere, som ikke har nogen erhvervsvirksomhed, overhovedet ikke opnå ligestilling med erhvervsvirksomheder.

Jeg tror, det ville lette diskussionen meget, om man kunne nå frem til alene at debattere punkt 2, som jeg erkender rører ved et problem, som har afgørende betydning for inflationsbekæmpelsen. Hvis vi vedtog forslagsstillernes forslag på dette punkt, ville rentebelastningen blive mere følelig, rentetrykket ville blive kraftigere, og så har hr. Ømann måske det håb, at renten til gengæld ville falde, fordi lysten til at optage lån under sådanne vilkår ville blive mindre. Det er muligt, hr. Ømann har ret, jeg skal ikke gøre mig klog på det. Men jeg erkender, at det er et problem for hele vor økonomiske politik, at rentebelastningen lettes svært ved, at det er fradragsberettiget at stifte gæld og betale renter, mens der beskattes, hvis man sparer op og får renteindtægt. Derimod synes jeg, at spørgsmålet om parcelhusejerne er en helt anden problematik, og jeg tror derfor, man kunne få en bedre og mere fordomsfri drøftelse af disse problemer, hvis vi kunne løsrive disse spørgsmål